

Pristionotus undervis -
morgen. 365

Till Ålands Landsting.

Med stora omkostnader har vi i denna landsdel uppfört och vidmakthålla lokaler, där våra barn erhålla undervisning och bibringas kunskaper i de ämnen som anses nödiga för att de i framtiden måtte kunna fylla sitt värv såsom dugliga och nyttiga medborgare i samhället. De årliga utgifterna för högre och lägre folkskolornas vidmakthållande, som också bidragen till lärarepersonalens avlöning, äro i allra flesta fall och kanske för oss alla nog så kännbara. Varje vän av sann bildning måste glädja sig över de framsteg, som vunnits, ehuru mycket ännu i flere av våra åländska kommuner återstår på detta område speciellt vid uppförande av flere lokaler för lägre och högre folkskolor. Det är blott en sak, som vållat undertecknad, och jag förmodar mången med mig, oro och bekymmer, och detta är att barnen, såsom sakläget nu är icke erhålla den undervisning i kristendomen som dock för dem är nödig. Redan en hastig blick på folkskolornas läsordning visar, vilken underordnad plats kristendomsundervisningen numera erhållit, och dock borde fortfarande undervisningen i kristendomen intaga det främsta i dessa för våra barn avsedda skolor.

Mycket, som i dessa skolor läses, glömmes snart, men har människan i barndomen fått en god och energisk undervisning i det gudom-

liga ordet, så har hon användningen därför under hela sitt liv, och detta kan icke ersättas av något slags moralundervisning, varom de i sista tiderna blivit fråga. Vi äro uppfostrade i den evangelisk-lutherska läran och Ålands folk är känt för sin konservativa läggning. Det måste vara oss angeläget, att det uppväxande släktet ibland oss måtte få en god och omsorgsfull undervisning i den evangelisk-lutherska tro, som är ett dyrbart arv från våra fäder, och som erhållit ett kort uttryck i den bekännelseskrift, som vi alla i egenskap av luteraner hava läst ifrån vår barndom, nämligen Luthers lilla katekes.

För den evangelisk-lutherska läran kämpade och blödde våra fäder, och ett bättre arv kunna vi icke lämna åt släkten, som på dessa öar födas. Läroboken "Den kristna läran" utgör även den ett bevis för, hur den finska kyrkan förstätt den luterska ^{h/} uppfattningen av kristendomen och är vederbörligen antagen, samt anbefald att läsas av Finlands barn med undantag av dem, som besöka den lärda skolan. Man invänder från vissa håll, att mekanisk minnesläsning icke är till någon nytta, när det är fråga om kristendoms-kunskap, men envar av oss kan intyga, att när minnet i barndomen fylldes av heliga sanningar, så kom man ihåg det och hade nytta därav längre fram i livets prövningar.

Med hänsyn till det anförda vill jag därför hemställa, att Ålands landsting måtte upptaga denna viktiga sak till behandling för att allsidigt belysas och ingå till vederbörlig ort med petition därom därom, att vi, när det är fråga om meddelandet av kristendomsundervisning i våra skolor, måtte få behålla de hittills begagnade läroböcker-

läroböckerna, och den ifrågasatta moralundervisningen utelämnas, samt
nödigt antal timmar för kristendomsundervisningen reserveras.

Saltvik Ökebo den 20 juni 1922.

K. J. Blomroos
landstingsman.